

HERMAN**A****lwn.****PP****MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU****B****KAMARDIN HASHIM H****[RAYUAN JENAYAH NO: 42H-42-2010]****25 JANUARI 2011**

PROSEDUR JENAYAH: *Hukuman - Kesetimpalan - Rompakan - Rompakan malam hari oleh warganegara asing - Hukuman sepuluh tahun penjara dan sepuluh sebatan rotan - Sama ada agak berlebihan - Sama ada perlu diganggui sekadarnya - Kanun Keseksaan, s. 392*

C

Perayu, seorang warganegara Indonesia, telah mengaku bersalah atas pertuduhan melakukan rompakan di bawah s. 392 Kanun Keseksaan, dan atas sabitan telah dihukum sepuluh tahun penjara dan sepuluh sebatan rotan oleh Mahkamah Sesyen Kota Tinggi, Johor. Perayu telah merayu terhadap hukuman yang dijatuhkan atas hujah bahawa hukuman adalah terlalu berat dan tidak bersepadanan dengan kesalahan ‘rompakan biasa’ yang dilakukannya. Fakta menunjukkan bahawa dalam rompakan malam hari tersebut, perayu telah menggunakan sebilah senjata pisau dan antara lain telah berjaya mengambil sepasang subang emas, sebutuk cincin suasa, wang tunai dan sebuah motosikal dari rumah pengadu. Apapun, di hadapan yang arif hakim, persoalan yang berbangkit adalah sama ada hukuman atau mana-mana komponen dari hukuman seperti yang dijatuhkan oleh Hakim Sesyen agak berlebihan dan perlu diganggui dengan sekadarnya oleh Mahkamah Tinggi.

D**E****F****G**

Diputuskan (mengekalakan hukuman penjara; mengurangkan sebatan rotan kepada enam sebatan):

- (1) Hukuman sepuluh tahun penjara yang dijatuhkan oleh Tuan HMS adalah setimpal dengan kesalahan yang dilakukan perayu dan hukuman tersebut wajar dikekalkan. Namun, hukuman sepuluh sebatan rotan yang dikenakan agak berlebihan dan wajar dikurangkan. Mengambil kira halkeadaan kes, hukuman sebatan harus dikurangkan kepada sebatan enam rotan sahaja. (perenggan 9)

H**I**

- A (2) Dalam mengekalkan hukuman penjara sepuluh tahun ke atas perayu, mahkamah mengambil kira antara lain faktor kepentingan awam, iaitu bahawa jenayah rompakan malam hari yang mendatangkan ketakutan yang amat sangat kepada masyarakat sering dilakukan oleh warganegara asing di sini. Rompakan yang dilakukan oleh perayu, yang bersenjata dengan senjata yang boleh membawa maut, juga jauh lebih serius dari rompakan biasa yang dilakukan di tepi-tepi jalan. Selain itu, mahkamah juga mengambil kira bahawa kesalahan yang dilakukan adalah satu kesalahan serius yang mewajarkan suatu hukuman berat (boleh dihukum sehingga 14 tahun penjara), serta fakta bahawa pengakuan bersalah perayu tidak banyak dapat membantunya dalam halkeadaan kes di sini. (perenggan 11-16)
- B
- C
- D **Kes-kes yang dirujuk:**
Abu Bakar Alif v. R [1952] 1 LNS 4 HC (*dirujuk*)
Ahmad Nizam Mohammed & Satu Lagi lwn. PP [2010] 1 LNS 315 HC (*dirujuk*)
PP v. Kamaruzaman Mahmud & Ors [2006] 4 CLJ 792 HC (*dirujuk*)
PP v. Leonard Glenn Francis [1989] 1 CLJ 972; [1989] 2 CLJ (Rep) 320 HC (*dirujuk*)
- E
PP v. Loo Choon Fatt [1976] 1 LNS 102 HC (*dirujuk*)
PP v. Teh Ah Cheng [1976] 1 LNS 116 HC (*dirujuk*)
R v. Ball Fr App R 164 (*dirujuk*)
Thanabalan Krishnan lwn. PP [2011] 1 CLJ 343 CA (*dirujuk*)
- F **Perundangan yang dirujuk:**
 Penal Code, s. 392
Bagi pihak perayu - Hadir sendiri
Bagi pihak responden - Fadzaly Ali Mohd Ghazaly TPR
- G
Dilaporkan oleh Wan Sharif Wan Ahmad

PENGHAKIMAN

H Kamardin Hashim H:

- [1] Perayu, Herman adalah seorang warganegara Indonesia telah dihadapkan ke Mahkamah Sesyen KotaTinggi dengan satu kesalahan bagi pertuduhan merompak di bawah s. 392 Kanun Keseksaan. Pertuduhan terhadap perayu di baca seperti berikut:
- I

Bahawa kamu pada 14/6/2008, lebih kurang jam 3.00 pagi, di rumah No. 23, Kampong Air Papan Tengah, dalam daerah Mersing, dalam negeri Johor telah didapati melakukan kesalahan samun terhadap penghuni rumah tersebut nama Zaliha binti Kasan Raji KP No: 560226-01-5746 dengan mengacukan pisau di leher penama. Oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 392 Kanun Keseksaan.

A

B

[2] Perayu telah mengaku salah terhadap pertuduhan yang dibacakan. Perayu telah mengakui kepada fakta kes dan barang-barang kes yang dikemukakan oleh pihak pendakwa.

C

[3] Atas sabitan, Tuan Hakim Mahkamah Sesyen (Tuan HMS) telah menjatuhkan hukuman penjara sepuluh tahun berkuatkuasa daripada tarikh perayu ditangkap iaitu 25 Jun 2010 dan sepuluh sebatan rotan keatas perayu. Rayuan perayu disini adalah terhadap hukuman yang dijatuhkan oleh Tuan HMS tersebut.

D

Fakta Kes

[4] Pada 14 Jun 2008 jam lebih kurang 3 pagi pengadu sedang tidur bersama anak lelakinya yang berumur 9 tahun diruang tamu rumahnya telah dikejutkan oleh seorang yang bertutur dalam loghat Kedah sambil mengacukan sebilah pisau dileher pengadu. Lelaki tersebut kemudian telah mengikat kaki dan tangan pengadu serta telah menyumbat mulut pengadu dengan kain. Lelaki tersebut kemudiannya telah mengelidah rumah pengadu dan telah mengambil sepasang subang emas, sebetuk cincin suasa serta wang tunai RM400 daripada pengadu. Semasa melarikan diri, lelaki tersebut telah membawa pergi sebuah motosikal JHE 1471 jenis Honda EX5 kepunyaan anak pengadu. Pengadu kemudian telah membuat satu laporan polis mengenai kejadian tersebut.

E

F

G

[5] Pada 18 Jun 2008 sepasukan polis dari Balai Polis Chini, Pahang yang menjalankan "Ops Lejang" telah menemui sebuah motosikal Honda EX5 dengan nombor pendaftaran JCY 4694 ditinggalkan dalam sebuah ladang getah di Kampong Mempelas, Mukim Penyor, Chini. Semakan dibuat mendapati motosikal JCY 4694 (nombor pendaftaran palsu) tersebut sebenarnya adalah motosikal JHE 1471 yang telah dilarikan oleh perompak dari rumah pengadu.

H

[6] Pada 20 Jun 2008 jam lebih kurang 2 petang perayu telah ditangkap oleh pihak polis di Pekan, Pahang. Pihak polis telah menemui semula satu bentuk cincin suasa milik pengadu dalam bag

I

A pinggang yang dipakai oleh perayu. Selepas ditangkap perayu telah dibebaskan atas jaminan polis dan perayu telah menghilangkan diri balik ke Indonesia. Dalam bulan Februari 2010, perayu kembali masuk ke Malaysia dan beliau telah ditangkap semula pada 25 Jun 2010 dan dipertuduhkan di mahkamah.

B **Mitigasi Oleh Perayu**

[7] Perayu memohon agar hukuman yang dijatuhkan oleh Tuan HMS dapat dikurangkan. Perkara-perkara berikut telah dinyatakan oleh perayu semasa memohon hukuman beliau diringkaskan:

- C
- (a) beliau telah mengaku salah atas pertuduhan dan ini telah menjimatkan masa dan perbelanjaan mahkamah;
 - (b) beliau telah insaf dan menyesal atas kesalahan yang dilakukan dan pohon diberi peluang untuk kembali segera ke pangkuan masyarakat;
 - (c) beliau mempunyai tanggungan seorang isteri dan tiga orang anak di Indonesia dan beliau memohon segera kembali kepada keluarga untuk mendidik anak-anak beliau. Ibu bapa beliau telah meninggal dunia; dan
 - (d) beliau melakukan rompakan seorang diri dan beliau masuk secara sah ke Malaysia.
- D
- E

F **Keputusan Mahkamah**

[8] Pendekatan mahkamah ini dalam menimbangkan rayuan terhadap hukuman oleh perayu disini adalah dengan berpandukan kepada prinsip-prinsip yang telah digariskan oleh Hakim Edgar Joseph Jr. (ketika itu) dalam kes *PP v. Leonard Glenn Francis* [1989] 1 CLJ 972; [1989] 2 CLJ (Rep) 320, dimana beliau memutuskan seperti berikut:

G

Now, the principles which an appellate court must observe in an appeal against sentence are these:

- H
- (1) the court does not alter a sentence which is the subject of an appeal merely because the members of the court might have passed a different sentence. The trial judge had seen the prisoner and heard his history and any witnesses to character he may have chosen to call. It is only when a sentence appears to err in principles that the court will alter it;
- I

(2) the first and foremost consideration of punishment is the public interest. The object of punishing crime is not only to punish the offender but also to deter others. Public interest is best served if the offender is induced to turn from criminal ways to honest living. The law does not, therefore, fix the sentence for a particular crime but fixes a maximum sentence and leave it to the court to decide what is the appropriate sentence in the particular circumstances of each case. It is for these reasons that evidence of antecedents and character should be taken before sentence in respect of each convicted person.

(See *R v. Ball* Fr App R 164 followed in *Abu Bakar bin Alif v. R* [1952] 1 LNS 4).

[9] Dalam alasan penghakimannya, Tuan HMS telah mengambilkira faktor-faktor kepentingan awam, seriusnya kesalahan yang dilakukan oleh perayu serta hukuman yang diperuntukkan. Mahkamah ini berpuashati bahawa hukuman sepuluh tahun penjara yang dijatuhkan oleh Tuan HMS adalah setimpal dengan kesalahan yang dilakukan oleh perayu. Oleh itu hukuman penjara sepuluh tahun keatas perayu wajar dikekalkan. Mengenai hukuman sebatan, Tuan TPR bersetuju sepuluh sebatan rotan yang dikenakan oleh Tuan HMS agak berlebihan dan wajar dikurangkan. Mahkamah ini bersetuju dan mengurangkan hukuman sebatan kepada enam sebatan sahaja keatas perayu.

[10] Dalam mengekalkan hukuman penjara sepuluh tahun keatas perayu, mahkamah ini telah membuat pertimbangan atas faktor-faktor seperti berikut.

[11] Kepentingan awam mengatasi kepentingan perayu dalam mana masyarakat hendaklah dipelihara dan dijauhi daripada perlakuan rompakan terutama di waktu malam hari. Perlakuan jenayah rompakan malam hari yang mendatangkan ketakutan yang amat sangat kepada masyarakat hendaklah dihukum dengan hukuman yang paling berat bagi memberi pengajaran kepada perayu dan juga kepada mereka yang mempunyai tendensi untuk melakukan kesalahan yang sama. Jenayah rompakan pada waktu malam hari yang dilakukan oleh warganegara asing sering berlaku di negara kita dan dalam kebanyakan kes pendakwaan terhadap pelaku tidak dapat dilaksanakan memandangkan mereka sukar dikesan. Dalam kes terhadap perayu, beliau telah menghilangkan

- A diri selepas tuduhan pertama kali dihadapkan dalam tahun 2008 apabila beliau pulang ke Indonesia. Selepas dua tahun beliau kembali masuk ke Malaysia dan telah berjaya ditahan. Oleh itu hukuman berat wajar dikenakan keatas warga asing yang datang ke negara kita untuk melakukan kesalahan jenayah dan cuba
B memperlekehkan penguatkuasaan undang-undang negara.

- [12] Faktor kedua yang dipertimbangkan oleh mahkamah ini adalah bahawa kesalahan rompakan yang dilakukan oleh perayu merupakan satu kesalahan yang serius. Pesalah boleh dihukum penjara maksima 14 tahun dan didenda dan juga sebatan rotan.
C Walaupun perayu dituduh atas kesalahan 'simple robbery' namun fakta kes menunjukkan bahawa perayu telah menggunakan sebilah pisau semasa melakukan kesalahan tersebut. Pengadu telah juga
D dikasari dimana pengadu telah diikat kaki dan tangan serta mulut pengadu disumbat dengan kain. Selain itu perayu juga telah melakukan pecah masuk rumah pengadu serta melarikan sebuah motosikal kepunyaan anak pengadu. Oleh itu jelas rompakan yang dilakukan oleh perayu dalam kes ini jauh lebih serius daripada rompakan yang biasa dilakukan ditepi-tepi jalan.

- E [13] Faktor-faktor mitigasi oleh perayu tidak wajar diberikan pertimbangan yang berat oleh mahkamah ini. Pengakuan bersalah perayu tidak sangat dapat membantu perayu memandangkan kesalahan serius yang telah dilakukan oleh beliau. Lain-lain mitigasi
F perayu hanya melibatkan kepentingan dan kesusahan pribadi serta keluarga beliau yang berada di Indonesia. Perayu sepatutnya memikirkan hal-hal tersebut sebelum melakukan kesalahan dan bukannya selepas melakukan kesalahan yang dipertuduhkan. Dalam hal ini kepentingan awam mengatasi kepentingan perayu sendiri
G seperti diputuskan dalam kes *PP v. Loo Choon Fatt* [1976] 1 LNS 102, seperti berikut:

- H Presidents and Magistrates are often inclined quite naturally to be over-sympathetic to the accused. This is a normal psychological reaction to the situation in which the lonely accused as seen as facing an array of witnesses with authority. The mitigation submitted by a convicted person will also normally bring up problems of family hardship and other usual problems of living. In such a situation the courts might perhaps find it difficult to decide as to what sentence should be imposed so that the convicted person may not be further burdened with additional
I hardship. This is my view is a wrong approach. The correct

approach is to strike a balance, as far as possible, between the interests of the public and the interests of the accused. Lord Goddard LCJ in *Rex v. Gronkowski* offered some good advice when he said:

A

The judge must consider the interests of justice as well as the interests of the prisoners. It is too often, nowadays, thought, or seems to be thought, that the interests of justice means only the interests of the prisoners.

B

[14] Dalam kes *PP v. Teh Ah Cheng* [1976] 1 LNS 116, Hakim Abdool Cader (ketika itu) turut menegaskan bahawa kepentingan awam hendaklah sentiasa mengatasi kepentingan tertuduh. Yang Arif Hakim tersebut menyatakan:

C

The respondent also puts forward in his plea in mitigation the fact that he is employed and supports an aged mother and step-brothers. He should of course have thought of this before committing the offence and not after; he is in fact pleading hardship arising from the consequences of his own acts and I would reiterate what I had occasion previously to observe in another case that an offender should not expect to excite or harness any sympathy on an *ipse dixit* by taking the stance of the impetuous youth who killed his parents with an axe and then pleaded in mitigation that he was an orphan.

D

E

[15] Adalah penting bagi kepentingan awam bahawa masyarakat umum dilindungi daripada perompak-perompak yang melakukan rompakan di malam hari. Rompakan yang dilakukan di rumah mangsa di malam hari mendatangkan kegerunan dan trauma kepada mangsa. Dalam perkara ini mahkamah ini dengan keizinan memetik ungkapan YA Hakim V T Singham dalam kes *PP v. Kamaruzaman Mahmud & Anor* [2006] 4 CLJ 792, seperti berikut:

F

[39] This court is of the view that if a crime, like armed robbery has been committed which is one 'calculated to inspire great alarm', as manifesting a very mischievous disposition, or especially rife in a particular district or throughout the country, it may be necessary to award a very severe punishment and to take away from the offender the power of committing such a crime or any crime for a long period. (See *Choh Wai Sung v. Public Prosecutor* [1946] 1 LNS 2; [1946] 12 MLJ 119 at p. 123).

G

H

I

- A [40] There is a pressing need to protect the public from serious harm such as offences of robbery and violence and one of the ways to give the necessary protection is to keep the offenders away from society and if the facts so warrant for a longer period. While the need to impose a non custodial sentence against first offender and those who plead guilty is to be taken into consideration, so was the need to ensure that public safety, their property and belongings are also well protected. Clearly, the offence of robbery with deadly weapon, being parang, is one calculated to inspire great alarm and is especially rife in most robbery offences.
- B
- C [16] Perompak-perompak yang bersenjata yang boleh membawa maut wajar dijauhkan daripada masyarakat untuk satu tempoh yang panjang. Hukuman pemenjaraan keatas mereka hendaklah lebih lama dan wajar juga dikenakan sebatan. Lebih-lebih lagi perompak tersebut yang merupakan warga asing terutama yang datang dari Indonesia yang mana terkenal dengan *modus operandi* mereka iaitu mereka akan melakukan rompakan dimalam hari di Malaysia dan akan segera pulang ke Indonesia selepas rompakan tersebut dan mereka akan melakukan perkara ini berulang kali sehingga tertangkap seperti yang berlaku terhadap perayu dalam kes ini.
- D
- E [17] Mengenai mitigasi perayu bahawa beliau telah mengaku salah dan dapat menjimatkan masa serta perbelanjaan mahkamah, mahkamah ini hanya ingin merujuk kepada keputusan YA Hakim Zaharah Ibrahim HMR dalam kes *Thanabalan Krishnan lwn. PP*
- F [2011] 1 CLJ 343 yang merujuk kepada keputusan Mahkamah Rayuan terdahulu, seperti berikut di ms 350:
- G [17] Dalam kes *Bachik Abdul Rahman v. PP* [2004] 2 CLJ 572, YA Augustine Paul, HMR (ketika itu), yang menyampaikan keputusan mahkamah ini, setelah merujuk kepada beberapa kes, telah menjelaskan bahawa walaupun lazim diterima bahawa seseorang tertuduh yang mengaku bersalah patut diberi pengurangan hukuman sehingga kira-kira sepertiga daripada hukuman yang akan dijatuhkan jika tidak kerana pengakuan bersalah itu, namun itu bukanlah suatu kaedah yang ketat. Mahkamah boleh, dalam menjalankan kuasa budibicaranya, enggan untuk memberikan diskaun itu dalam hal keadaan yang sesuai, bergantung kepada fakta dan keadaan setiap kes. Kata beliau, hal keadaan yang tidak mewajarkan pengakuan bersalah diberi pertimbangan dalam menjatuhkan hukuman berbeza-beza. Antaranya:
- H
- I

- apabila kesalahan yang dilakukan sangat serius A
- apabila kepentingan awam menuntut hukuman pencegahan
- apabila tertuduh langsung tiada pembelaan terhadap pertuduhan
- apabila pengakuan bersalah dibuat terlalu lewat semasa perbicaraan B
- apabila tiada faktor peringanan yang memihak kepada tertuduh, seperti kewujudan sabitan terdahulu.

[18] Memandangkan masyarakat sentiasa diancam oleh perompak-perompak serta kejadian rompakan yang sering berlaku di negara kita, sudah sampai masanya perubahan dilakukan dengan menaikkan tempoh hukuman pemenjaraan dan sebatan terhadap pesalah-pesalah yang disabitkan atas kesalahan merompak. Perlu ada pendekatan baru dalam menghukum pesalah bagi kesalahan rompakan semoga dengan itu akan dapat membendung gejala rompakan yang tidak menunjukkan trend yang menurun dengan matlamat utamanya bagi melindungi masyarakat umum. Pandangan yang sama telah disuarakan oleh YA Hakim Mohd Zawawi Salleh dalam kes *Ahmad Nizam Mohammed & Satu Lagi lwn. PP* [2010] 1 LNS 315, seperti berikut: C

[12] Apa yang Mahkamah ini ingin menambah di sini ialah bahawa tampaknya, terdapat kemuafakatan atau kesepakatan pandangan oleh mahkamah-mahkamah yang menjatuhkan hukuman terhadap kesalahan rompak bahawa faktor retribusi dan deterren perlu diutamakan dan didahulukan. Dalam kes *Ong Lai Kim & Ors v. PP* [1991] 2 CLJ 1568; [1991] 3 CLJ (Rep) 376, Zakaria Yatim H (sebagaimana beliau ketika itu) berkata: D

Similarly, the punishment for the robbery offence must also be deterrent in nature. The appellants are no doubts first offenders but as they have been convicted of a serious crime involving violence, the primary consideration of the court is the element of public interest and society's abhorrence of this type of crime: See *Goh Chong Wee v. PP*. E

Konklusi

[19] Setelah menimbangkan keseluruhan keadaan dan fakta dalam kes terhadap perayu disini, mahkamah ini mendapati bahawa hukuman sepuluh tahun yang dijatuhkan oleh Tuan HMS tidak ekseseif dan setimpal dengan kesalahan yang telah dilakukan. Oleh I

- A** itu rayuan perayu untuk mengurangkan hukuman pemenjaraan ditolak. Hukuman sepuluh tahun penjara dikekalkan. Bagaimana pun mahkamah ini bersetuju supaya hukuman sebatan sepuluh sebatan dikurangkan kepada enam sebatan. Hukuman sepuluh tahun penjara sejak tarikh ditangkap dan enam sebatan rotan
- B** keatas perayu dirasakan adalah sesuai dan setimpal dalam kes ini.

C

D

E

F

G

H

I